

det af sig selv, at jeg med Glæde tager mod ethvert Vink, som vil blive givet mig. Jeg erkjender det Uvovrlige ved Sagen, og jeg skal ogsaa med Fornøielse imødesee den Betænkning, som jeg haaber ikke vil lade vente altfor længe paa sig fra Kirkecommissionens Side, ikke just for at tage det Spørgsmaal under Overveielse, hvorvidt Foranstaltningen skal fremmes eller ikke, men vel for nærmere at overveie de enkelte Punkter i Planen.

Formanden: Det 4de Medlem for 1ste Kredts har Ordet for en personlig Bemærkning.

Schmann: Jeg har ikke sagt, at jeg har troet, at den høitærede Minister vilde gjøre Troen til en Gramensgjenstand, hvorfor der skulde gives Charakter. Jeg sagde tværtimod, at dette naturligviis ikke var Meningen, men saa spurgte jeg mig selv, hvad Meningen da var med Alt, hvad der i denne Sag, hvor vi tale om Examinere, var anført om Betydningen af Tryk overfor Viden og fremfor Viden, og jeg kunde da ikke finde nogen anden Løsning end den taagede — jeg gjentager det — den taagede Uttring, som fremkom om, at en saadan Commission multig kunde faae det i sin Haand at afgjøre, hvem der kunde stedes til Examen og hvem ikke, og jeg paaviste derfor de store og navnlig for Friheden yderst farlige Consequenser, som deraf kunde flyde. Jeg hørte nu af den høitærede Minister, at han har villet antyde, at man kunne fordre et Triennium ved Universitetet, Oplysning om, hvorledes Bedkommende havde benyttet Tiden o. desl, men jeg veed ikke, hvad dette har at gjøre med Troen og med hans Antydning om, at de Studerende skulde mere inddrages i de aandelige Strømninger.

Formanden: Jeg skal dog hede det ærede Medlem om at fatte sig noget kort, da det kun er for en personlig Bemærkning, at det ærede Medlem har faaet Ordet udenfor Ordenen.

Schmann: Ja, saa frafalder jeg Ordet nu, men forbeholder mig at faae det igjen

tiden. Jeg tilføjede iøvrigt kun en Berigtigelse af en af de mange Misforstaaelser, der ere fremkomne.

Madvig: Der er flere Gange idag faldet Uttringer her, som om det Forslag, der hidtil er blevet omtalt, var det eneste, som var til Forhandling, men dette er jo ikke saaledes. Den høitærede Formand har gjort opmærksom paa, at det er hele § 21 med de dertil hørende Vædringsforslag, der er under Forhandling, og at der vil blive afstemt paa eengang over de til denne Paragraph stillede Vædringsforslag. Det synes saaledes at være paa Tiden at vende sig til de øvrige Vædringsforslag, ialt 3, hvilke jeg selv har stillet. Jeg kan imidlertid ikke gjøre det uden just samtidig at gjøre opmærksom paa, hvor uheldig den Bet i mine Tanker er, hvorpaa vi ere komne ind, derved at det hidtil omhandlede Spørgsmaal er kommet til at foreligge her i Landsthinget som et Forslag til en Pengebevilling. Jeg troer, at Alle føle, at Forslagets Gjenstand ingenlunde nu er bleven behandlet for udførligt her, men at der tværtimod temmelig løst, frem og tilbage, er blevet berørt mange Punkter, som angaae hele Universitetets Skikkelse og hele vort Examensvæsen, uden at det dog har været muligt at gaae grundigt ind derpaa under Tølelsen af, at der maatte være en Ende paa dette Spørgsmaal ved Siden af, de andre, som foreligge. Men, affeet herfra er det meget betænkeligt at ville afgjøre deslige Spørgsmaal ved Finantslovsforslagets Behandling uden Hensyn til Spørgsmaalet om den constitutionelle Berettigelse, uden Hensyn til, om saadanne Sager høre under Administrationen eller Lovgivningen. Der er derhos et andet Punkt, som staar i Forbindelse hermed, som jeg ogsaa skal tillade mig at nævne, fordi det blev omtalt af det ærede 10de kongevalgte Medlem (Fischer). Han søgte at føre et Forsvar for, at Ministeren først havde indbragt det hidtil omhandlede Spørgsmaal ved den anden Behandling af Finantslovsforslaget i Folkethinget, men hans Forsvar passede ikke. Der er nemlig ikke blevet anført over, at Forslaget ikke har foreligget tilstrækkelig til mundtlig Drøftelse, men der er blevet ført en anden